

Crisis and Faith: Sefer Shmuel

Perek 19

Michal and Shaul: The Road Not Taken and the Road Once Taken

<p>א וַיְדַבֵּר שָׁאוּל, אֶל-יוֹנָתָן בְּנוֹ וְאֶל-כָּל-עַבְדָּיו, לְהַמִּית, אֶת-דָּוִד; וַיְהוֹנָתָן, בֶּן-שָׁאוּל, חָפֵץ בְּדָוִד, מְאֹד.</p>	<p>1 And Saul spoke to Jonathan his son, and to all his servants, that they should slay David; but Jonathan Saul's son delighted much in David.</p>
<p>ב וַיַּגִּד יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵאמֹר, מִבְּקֵשׁ שָׁאוּל אָבִי לְהַמִּיתְךָ; וְעַתָּה הִשְׁמֵר-נָא בְּבִקְרָא, וַיִּשְׁבֹּת בְּסִתְרָא וַיִּנְחַבֵּאתָ.</p>	<p>2 And Jonathan told David, saying: 'Saul my father seeketh to slay thee; now therefore, I pray thee, take heed to thyself in the morning, and abide in a secret place, and hide thyself.</p>
<p>ג וַאֲנִי אֵצֶא וְעִמַּדְתִּי לְיַד-אָבִי, בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר אֵתָּה שָׁם, וַאֲנִי, אֲדַבֵּר בְּךָ אֶל-אָבִי; וְרָאִיתִי מָה, וְהִגַּדְתִּי לְךָ. {ס}</p>	<p>3 And I will go out and stand beside my father in the field where thou art, and I will speak with my father of thee; and if I see aught, I will tell thee.' {S}</p>
<p>ד וַיְדַבֵּר יְהוֹנָתָן בְּדָוִד טוֹב, אֶל-שָׁאוּל אָבִיו; וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל-יַחְטֵא הַמֶּלֶךְ בְּעַבְדּוֹ בְּדָוִד, כִּי לֹא חָטָא לְךָ, וְכִי מַעֲשָׂיו, טוֹב לְךָ מְאֹד.</p>	<p>4 And Jonathan spoke good of David unto Saul his father, and said unto him: 'Let not the king sin against his servant, against David; because he hath not sinned against thee, and because his work hath been very good towards thee;</p>
<p>ה וַיִּשֶׂם אֶת-נַפְשׁוֹ בְּכַף וַיַּךְ אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי, וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה לְכָל-יִשְׂרָאֵל-- רָאִיתִי, וַתִּשְׂמַח; וְלָמָּה תַּחַטָּא בְּדָם נָקִי, לְהַמִּית אֶת-דָּוִד חֲנָם.</p>	<p>5 for he put his life in his hand, and smote the Philistine, and the LORD wrought a great victory for all Israel; thou sawest it, and didst rejoice; wherefore then wilt thou sin against innocent blood, to slay David without a cause?'</p>
<p>ו וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל, בְּקוֹל יְהוֹנָתָן; וַיִּשָּׁבַע שָׁאוּל, חַי-יְהוָה אִם-יוֹמָתָא.</p>	<p>6 And Saul hearkened unto the voice of Jonathan; and Saul swore: 'As the LORD liveth, he shall not be put to death.'</p>
<p>ז וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן, לְדָוִד, וַיַּגִּד-לוֹ יְהוֹנָתָן, אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה; וַיָּבֵא יְהוֹנָתָן אֶת-דָּוִד אֶל-שָׁאוּל, וַיְהִי לִפְנֵי כְּאֶתְמוֹל שְׁלֹשׁוֹם. {ס}</p>	<p>7 And Jonathan called David, and Jonathan told him all those things. And Jonathan brought David to Saul, and he was in his presence, as beforetime. {S}</p>

1. Metzudat David

להמית את דוד – בערמה ובשגגה היוצאת מבלי דעת שבדבר המלך נעשה.

<p>ח וַתּוֹסֵף הַמִּלְחָמָה, לְהַיּוֹת; וַיֵּצֵא דָוִד וַיִּלָּחֶם בַּפְּלִשְׁתִּים, וַיַּךְ בָּהֶם מְכָה גְדוֹלָה, וַיִּנְסוּ, מִפְּנָיו.</p>	<p>8 And there was war again; and David went out, and fought with the Philistines, and slew them with a great slaughter; and they fled before him.</p>
---	---

9 And an evil spirit from the LORD was upon Saul, as he sat in his house with his spear in his hand; and David was playing with his hand.

ט וַתְּהִי רוּחַ יְהוָה רָעָה, אֶל-שָׁאוּל, וְהוּא בְּבֵיתוֹ יֹשֵׁב, וְחַנְיָתוֹ בְּיָדוֹ; וְדָוִד, מְנַגֵּן בְּיָד.

10 And Saul sought to smite David even to the wall with the spear; but he slipped away out of Saul's presence, and he smote the spear into the wall; and David fled, and escaped that night. {P}

י וַיִּבְקֹשׁ שָׁאוּל לְהַכּוֹת בְּחַנְיָת, בְּדָוִד וּבִקְיָר, וַיִּפְטַר מִפְּנֵי שָׁאוּל, וַיִּדָּא אֶת-הַחַנְיָת בְּקִיָּר; וְדָוִד נָס וַיִּמְלֹט, בְּלַיְלָה הַהוּא. {פ}

2. Ralbag

ויפטור מפני שאול ויך את החנית בקיר – רוצה לומר: שנסתלק מלפניו בעת זרקו החנית להכות דוד והכה החנית בקיר ולא נגע בדוד. והנה היה זה נס עצום כי עם היותו מנגן והיה משתדל שיהיה שירו משוער כראוי נסתלק מפניו אחר זריקתו החנית אליו, ולפי שנתברר לדוד כי כלתה הרעה מאת שאול להמיתו נס לביתו.

3. Malbim

ויבקש שאול להכות בחנית במתכוין בדוד ובקיר, ודוד ראה ויפטור מפניו, רצה לומר שהלך לביתו, ויך את החנית בקיר תחת דוד (מה שאין כן בפעם הא' שנסב מפניו טרם הכה).

11 And Saul sent messengers unto David's house, to watch him, and to slay him in the morning; and Michal David's wife told him, saying: 'If thou save not thy life to-night, to-morrow thou shalt be slain.'

יא וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מְלָאָכִים אֶל-בֵּית דָּוִד, לְשָׁמְרוֹ, וּלְהַמִּיתוֹ, בַּבֹּקֶר; וַתִּגַּד לְדָוִד, מִיִּכָּל אִשְׁתּוֹ לֵאמֹר, אִם-אֵינְךָ מְמַלֵּט אֶת-נַפְשְׁךָ הַלַּיְלָה, מִיַּחַד אֶתְּךָ מוֹמֵת.

12 So Michal let David down through the window; and he went, and fled, and escaped.

יב וַתִּרְדּוּ מִיכָל אֶת-דָּוִד, בְּעֵד הַחַלּוֹן; וַיֵּלֶךְ וַיִּבְרַח, וַיִּמְלֹט.

13 And Michal took the teraphim, and laid it in the bed, and put a quilt of goats' hair at the head thereof, and covered it with a cloth. {S}

יג וַתִּקַּח מִיכָל אֶת-הַתְּרָפִים, וַתִּשֶׂם אֶל-הַמִּטָּה, וְאֶת-כְּבִיר הָעִזִּים, שָׂמָה מְרֹאשֹׁתָיו; וַתִּכְסֶה, בְּבִגְד. {ס}

4. Malbim

וישלח שאול מלאכים – על ידי כן מצא עליו עלילה לדונו כדין מורד במלכות על שנפטור ממנו בלא רשות.

5. Ralbag

...ונוד עשוי מעור עזים והיו בה שערות שמה מראשותיו להטעות הבאים שם וימששו המקום ההוא וידומה להם מפני השערות שיהיה שם דוד.

ואחר זה כסתה בבגד כביר העזים להורות כי כסה דוד ראשו לשמר מהקרירו' בעת השינה.

6. Rabbeinu Yeshaya

ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה – מצאה תרפים ושמה שם, כדי לומר לאביה כי דוד מצאם והם הגידו לו כי אתה רוצה להורגו ובעבור זה ברח, שלא יאמר לה שאול כי אתא הגדת לו הסוד וברח.

- 14** And when Saul sent messengers to take David, she said: 'He is sick.' {S}
- 15** And Saul sent the messengers to see David, saying: 'Bring him up to me in the bed, that I may slay him.'
- 16** And when the messengers came in, behold, the teraphim was in the bed, with the quilt of goats' hair at the head thereof. {S}
- 17** And Saul said unto Michal: 'Why hast thou deceived me thus, and let mine enemy go, that he is escaped?' And Michal answered Saul: 'He said unto me: Let me go; why should I kill thee?'

Michal vs. Rachel

7. Bereshit 31:34-5

- 34** Now Rachel had taken the teraphim, and put them in the saddle of the camel, and sat upon them. And Laban felt about all the tent, but found them not.
- 35** And she said to her father: 'Let not my lord be angry that I cannot rise up before thee; for the manner of women is upon me.' And he searched, but found not the teraphim.

8. Bereshit 29:25

- 25** And it came to pass in the morning that, behold, it was Leah; and he said to Laban: 'What is this thou hast done unto me? did not I serve with thee for Rachel? wherefore then hast thou beguiled me?'

9. 2 Shmuel 6:16-23

- 16** And it was so, as the ark of the LORD came into the city of David, that Michal the daughter of Saul looked out at the window, and saw king David leaping and dancing before the LORD; and she despised him in her heart.
- 17** And they brought in the ark of the LORD, and set it in its place, in the midst of the tent that David had pitched for it; and David offered burnt-offerings and peace-offerings before the LORD.
- 18** And when David had made an end of offering the burnt-offering and the peace-offerings, he blessed the people in the name of the LORD of hosts.
- 19** And he dealt among all the people, even among the whole multitude of Israel, both to men and women, to every one a cake of bread, and a cake made in a pan, and a sweet cake. So all the people departed every one to his house.

כ וַיָּשָׁב דָּוִד, לְבָרֵךְ אֶת-בֵּיתוֹ; { ס } וַתֵּצֵא מִיכַל בַּת-שָׁאוּל, לִקְרַאת דָּוִד, וַתֹּאמֶר מִה-נִכְבַּד הַיּוֹם מִלְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינֵי אֲמָהוֹת עֲבָדָיו, כְּהַגְלוֹת נַגְלוֹת אֶחָד הַרְקִים.

20 Then David returned to bless his household. {S} And Michal the daughter of Saul came out to meet David, and said: 'How did the king of Israel get him honour to-day, who uncovered himself to-day in the eyes of the handmaids of his servants, as one of the vain fellows shamelessly uncovereth himself!'

כא וַיֹּאמֶר דָּוִד, אֶל-מִיכַל, לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר-בִּי מֵאֲבִיךָ וּמִכָּל-בֵּיתוֹ, לְצֹוֹת אֹתִי נָגִיד עַל-עַם יְהוָה עַל-יִשְׂרָאֵל; וְשִׁחֲקֵתִי, לִפְנֵי יְהוָה.

21 And David said unto Michal: 'Before the LORD, who chose me above thy father, and above all his house, to appoint me prince over the people of the LORD, over Israel, before the LORD will I make merry.'

כב וְנִקְלַתִּי עוֹד מִזֹּאת, וְהִיִּיתִי שָׁפֵל בְּעֵינָי; וְעַם-הָאֲמָהוֹת אֲשֶׁר אָמַרְתָּ, עִמָּם אֶכְבְּדָהּ.

22 And I will be yet more vile than thus, and will be base in mine own sight; and with the handmaids whom thou hast spoken of, with them will I get me honour.'

כג וּלְמִיכַל, בַּת-שָׁאוּל, לֹא-הָיָה לָהּ, יֶלֶד--עַד, יוֹם מוֹתָהּ. { פ }

23 And Michal the daughter of Saul had no child unto the day of her death. {P}

10. Medrash Shmuel 11:3

וכלתו אשת פנחס וגו' – תאני שלש נשים מתו חיות, אמנו רחל, וכלתו של עלי, ומיכל בת שאול...

11. Bereshit 31:14-16

יד וַתַּעַן רַחֵל וְלֵאָה, וַתֹּאמְרֶנָּה לוֹ: הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה, בְּבֵית אָבִינוּ.

14 And Rachel and Leah answered and said unto him: 'Is there yet any portion or inheritance for us in our father's house?'

טו הֲלוֹא נִכְרִיּוֹת נָחַשְׁבָנוּ לוֹ, כִּי מְכַרְנוּ; וַיֹּאכַל גַּם-אֶכּוֹל, אֶת-כִּסְפֵנוּ.

15 Are we not accounted by him strangers? for he hath sold us, and hath also quite devoured our price.'

טז כִּי כָל-הָעוֹשֶׁר, אֲשֶׁר הֶצִּיל אֱלֹהִים מֵאֲבִינוּ--לָנוּ הוּא, וְלִבְנֵינוּ; וְעַתָּה, כָּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלַיךָ--עֲשֵׂה.

16 For all the riches which God hath taken away from our father, that is ours and our children's. Now then, whatsoever God hath said unto thee, do.'

12. Pirkei Avot 5:16

כָּל אֲהָבָה שֶׁהִיא תְלוּיָהּ בְּדָבָר, בְּטֵלָה אֲהָבָה. וְשֶׁאִינָהּ תְלוּיָהּ בְּדָבָר, אִינָהּ בְטֵלָה לְעוֹלָם. אִיזוֹ הִיא אֲהָבָה הַתְלוּיָהּ בְּדָבָר, זֶה אֲהָבַת דָּוִד וַיהוֹנָתָן.

13. Rabbeinu Yonah

כל אהבה וכו' איזו היא אהבה שאינה תלויה בדבר וכו'. האהבה שאין לה הפסק הוא **אע"פ שישער האדם שיגיע לו קצת היזק וקלון דוגמת דוד ויהונתן שאע"פ שהיה ראוי לעמוד במקום אביו ודוד היה עתיד להסיר אותו מהמלכות עם כל זה היתה אהבתו עמו בקשר אמיץ**. וז"ש דוד המלך ע"ה בהספדו של יהונתן (שמואל ב' א' כ"ו) נפלאות אהבתך לי מאהבת נשים. כלומר מהיכן ידעתי שנפלאה אהבתך לי מאהבה של הנשים. שכשהיה משנה אצל שאול היו אומרות הנשים הכה שאול באלפיו ודוד ברבבותיו (ש"א יח ז) **ושאול נתקנא כנודע אמנם יהונתן לא די שלא נתקנא אלא אדרבא הצילו מיד אביו וזה מצד כי אהבו ולא אהבת הגוף**. וז"ש **ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד** (ש"א יח א). אמנם אהבת אמנו ותמר הוא מבואר ואין להאריך:

14. Rambam

פירוש אלו הדברים כך הוא אתה יודע שאלו הסבות הגשמיות יבטלו ויסורו ויתחייב סור המתחדש בסור סבתו ומפני זה כשתהיה סבת האהבה ענין אלהי והוא המדע האמיתי האהבה ההיא אי אפשר שתסור לעולם מפני שסבתה מתמדת המציאות

<p>יח וַיָּדוּד בָּרַח וַיִּמְלֹט, וַיָּבֵא אֶל-שְׁמוּאֵל הַרְמָתָה, וַיַּגֵּד-לוֹ, אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה-לוֹ שְׂאוּל; וַיֵּלֶךְ הוּא וּשְׁמוּאֵל, וַיֵּשְׁבוּ בְּנֵיֹתָם (בְּנֵיֹת).</p>	<p>18 Now David fled, and escaped, and came to Samuel to Ramah, and told him all that Saul had done to him. And he and Samuel went and dwelt in Naioth.</p>
<p>יט וַיַּגֵּד לְשְׂאוּל, לֵאמֹר: הִנֵּה דָוִד, בְּנֵיֹת בְּרָמָה (בְּנֵיֹת) בְּרָמָה.</p>	<p>19 And it was told Saul, saying: 'Behold, David is at Naioth in Ramah.'</p>
<p>כ וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל מַלְאָכִים, לְקַחַת אֶת-דָּוִד, וַיִּרְא אֶת-לְהַקֵּת הַנְּבִיאִים נֹבְאִים, וּשְׁמוּאֵל עֹמֵד נֹצֵב עֲלֵיהֶם; וַתְּהִי עַל-מַלְאָכֵי שְׂאוּל, רוּחַ אֱלֹהִים, וַיִּתְּנַבְּאוּ, גַּם-הֵמָּה.</p>	<p>20 And Saul sent messengers to take David; and when they saw the company of the prophets prophesying, and Samuel standing as head over them, the spirit of God came upon the messengers of Saul, and they also prophesied.</p>
<p>כא וַיַּגִּדוּ לְשְׂאוּל, וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֲחֵרִים, וַיִּתְּנַבְּאוּ, גַּם-הֵמָּה; {ס} וַיִּסַּף שְׂאוּל, וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים שְׁלִשִׁים, וַיִּתְּנַבְּאוּ, גַּם-הֵמָּה.</p>	<p>21 And when it was told Saul, he sent other messengers, and they also prophesied. {S} And Saul sent messengers again the third time, and they also prophesied.</p>
<p>כב וַיֵּלֶךְ גַּם-הוּא הַרְמָתָה, וַיָּבֵא עַד-בּוֹר הַגְּדוֹל אֲשֶׁר בְּשֶׁכוֹ, וַיִּשְׁאַל וַיֹּאמֶר, אֵיפֶה שְׁמוּאֵל וְדָוִד; וַיֹּאמֶר, הִנֵּה בְּנֵיֹתָם (בְּנֵיֹת) בְּרָמָה.</p>	<p>22 Then went he also to Ramah, and came to the great cistern that is in Secu; and he asked and said: 'Where are Samuel and David?' And one said: 'Behold, they are at Naioth in Ramah.'</p>
<p>כג וַיֵּלֶךְ שָׁם, אֶל-נֵיֹתָם (נֵיֹת) בְּרָמָה; וַתְּהִי עֲלָיו גַּם-רוּחַ אֱלֹהִים, וַיֵּלֶךְ הַלּוֹךְ וַיִּתְּנַבְּא, עַד-בְּאוֹ, בְּנֵיֹתָם (בְּנֵיֹת) בְּרָמָה.</p>	<p>23 And he went thither to Naioth in Ramah; and the spirit of God came upon him also, and he went on, and prophesied, until he came to Naioth in Ramah.</p>
<p>כד וַיִּפְשֹׁט גַּם-הוּא בְּגָדָיו, וַיִּתְּנַבֵּא גַּם-הוּא לִפְנֵי שְׁמוּאֵל, וַיִּפֹּל עָרֹם, כָּל-הַיּוֹם הַהוּא וְכָל-הַלַּיְלָה; עַל-כֵּן, יֹאמְרוּ--הַגַּם שְׂאוּל, בְּנֵבִיאִים. {פ}</p>	<p>24 And he also stripped off his clothes, and he also prophesied before Samuel, and lay down naked all that day and all that night. Wherefore they say: 'Is Saul also among the prophets?' {P}</p>

15. Rashi

בניית – צבית אולפנא (תרגום)

16. Radak

וישבו בניית - ..והוא מלשון 'נוה' והיה המקום הזה הנקרא ניות בעיר הנקראת רמה, לפיכך אמר 'בניית ברמה', 'מניית ברמה', כלומר אשר ברמה.

או היה זה המקום חוץ לעיר הנקראת רמה, קרוב לה בגבולה. ואמר ברמה כמו 'ויהי בהיות יהושע ביריחו', וזה נכון...

ורבותינו ז"ל אמרו 'מה עניין ניות אצל רמה? אלא שהיו יושבין ברמה ועוסקין בנויו של עולם, כלומר בבית המקדש, כלומר באיזה מקום היה.

17. 1 Shmuel 10

5 אַחַר כֵּן, תָּבוֹא גְּבַעַת הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר-שָׁם, נֹצֵבִי פְּלִשְׁתִּים; וַיְהִי כְּבָאֵךְ garrison of the Philistines; and it shall come to pass, when

שָׁם הָעִיר, וּפְגַעְתָּ חֶבְלֵי נְבִיאִים יֹרְדִים
מִהַבְּמָה, וְלִפְנֵיהֶם נָבֶל וְתוֹף וְחָלִיל
וְכִנּוֹר, וְהִמָּה מִתְנַבְּאִים.
thou art come thither to the city, that thou shalt meet a band
of prophets coming down from the high place with a
psaltery, and a timbrel, and a pipe, and a harp, before them;
and they will be prophesying.

וּצְלַחַתָּ עָלֶיךָ רוּחַ יְהוָה, וְהִתְנַבֵּיתָ
עִמָּם; וְנִהְפַכְתָּ, לְאִישׁ אֲחֵר.
6 And the spirit of the LORD will come mightily upon thee,
and thou shalt prophesy with them, and shalt be turned into
another man.

וְהָיָה, כִּי תִבְאִינָה (תִּבְאֲנָה) הָאֲתוֹת
הָאֵלֶּה--לָךְ: עֲשֵׂה לְךָ אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ,
כִּי הָאֱלֹהִים עִמָּךְ.
7 And let it be, when these signs are come unto thee, that
thou do as thy hand shall find; for God is with thee.

י וַיָּבֹאוּ שָׁם הַגִּבְעָתָה, וְהָיָה חֶבְל-
נְבִיאִים לְקָרְאוֹתוֹ; וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ
אֱלֹהִים, וַיִּתְנַבֵּא בְתוֹכָם.
10 And when they came thither to the hill, behold, a band of
prophets met him; and the spirit of God came mightily upon
him, and he prophesied among them.

י א וַיְהִי, כָּל-יּוֹדְעוֹ מֵאֲתָמוּל שְׁלֹשָׁם,
וַיִּרְאוּ, וְהָיָה עִם-נְבִיאִים
נְבִיאַ: {ס} וַיֹּאמְרוּ הָעָם אִישׁ אֶל-
רֵעֵהוּ, מַה-זֶּה הָיָה לְבֶן-קִישׁ--הַגִּם
שָׂאוּל, בְּנֵי־אִיִּם.
11 And it came to pass, when all that knew him beforetime
saw that, behold, he prophesied with the prophets, {S} then
the people said one to another: 'What is this that is come
unto the son of Kish? Is Saul also among the prophets?'

יב וַיַּעַן אִישׁ מִשָּׁם וַיֹּאמֶר, וּמִי
אֲבִיהֶם; עַל-כֵּן הָיְתָה לְמֹשֶׁל, הַגִּם
שָׂאוּל בְּנֵי־אִיִּם.
12 And one of the same place answered and said: 'And who
is their father?' Therefore it became a proverb: 'Is Saul also
among the prophets?'

18. Rashi

ויפשט גם הוא בגדיו – בגדי מלכות, לבוש בגדי מתלמידים.

ויפול ערום – ונפל בראשו. תרגם יונתן: ונפל ערטילאי. ובסם רבי מנחם ששמע מפי ערבי אחד: בראשו בלאון ערבי משוגע.

19. 1 Shmuel 18:10

י וַיְהִי מִמָּחָרָת, וַתִּצְלַח רוּחַ אֱלֹהִים
רָעָה אֶל-שָׂאוּל וַיִּתְנַבֵּא בְתוֹךְ-הַבַּיִת,
וַדָּוִד מִנְגֵן בְּיָדוֹ, כְּיוֹם בְּיוֹם; וְהַחֲנִית,
בְּיַד-שָׂאוּל.
10 And it came to pass on the morrow, that an evil spirit from
God came mightily upon Saul, and he raved in the midst of the
house; and David played with his hand, as he did day by day;
and Saul had his spear in his hand.

20. Rabbeinu Yeshaya

ויפשט גם הוא את בגדיו – פירוש: כיון ששרתה עליו רוח הקודש פשט בגדי מלכותו שלא יעמוד בשררה ובגאווה ועמד ונתנבא לפני שמואל כאחד מתלמידיו.

ויפל ערום כל היום ההוא וכל הלילה – פירוש: נפל ערום מבגדי מלכותו ולבש כאחד מן התלמידים.

21. Radak

ויפשט גם הוא בגדיו – מלמד שהנביאים האחרים פשטו בגדיהם כי גם הוא לרבות וענין זה כי בבא הנבואה על האדם יתבטלו הרגשותיו ויפול האדם כמו שאומר בבלעם נופל וגלוי עינים ואמר בדניאל ואני הייתי נרדם על פני פני ארצה. ופעמים יקרה שיפשט בגדיו מפני רוב בטול הרגשותיו ומחשבותיו הנפשיות וישאר בכח השכל לבדו.

22. Malbim

ותהי עליו ומאז שכיון דרכו אל מקום שמואל **כבר חל עליו השפע מרחוק**, ואמר הטעם גם הוא רצה לומר מצד שגם הוא **מצד עצמו היה מוכן על השפע הזאת מכבר שכבר התנבא פעם א'**, לכן נמשך אליו המעין מרחוק מה שלא היה זה אצל מלאכי שאול שלא התנבאו עד בואו לפני שמואל.

ויפשט ועת בא לפני שמואל, גבר עליו השפע מאד עד פשט בגדי מלכות כי כשל כח הגוף משאתם עת לבשה נפשו מלכות אלהים,

ויתנבא גם הוא לפני שמואל במעלה יותר ממה שהתנבא בדרך, וזאת שנית שנפל ערום על פניו כל היום והלילה כי לא סר הרוח ממנו, מה שלא היה כן למלאכיו שהתנבאו רק לפרקים ככרך הנוצץ ומתכסה על כן יאמרו רצה לומר בזה התחזק שנית המשל שהושם בפי כולם על כל המתנבא בלא הכנה, לאמר עליו הגם שאול בנביאים (כנ"ל ס' י') כי הגם שגם מלאכי שאול נבאו אחר שהיה זה רק שעה קטנה ורק לפני שמואל לא היה למשל, **מה שאין כן שאול שנבא זמן ארוך יום ולילה וגם טרם הגיע אל הנביא, לכן רק הוא היה למשל לא זולתו.**

23. Abarbanel

והבן שלא אמר בזה רוח אלקים רעה, לפי שזה יורה שחל עליו השפע הנבואי ובעודו הולך בדרך היה תמיד מתבודד להגיע אליו הנבואה ולדעת מה יהיה בענין המלכות, וזהו וילך הלוך ויתנבא, שהוא **ההשתדלות להנבא וההתבודדות אליו כמו שזכרתי**. ובבואו לפני שמואל התפעל כל כך בראותו אותו שחם לבו בקרבו וקרע את בגדיו ויפשוט אותם ויפול ערום ארצה לפניו בהתנבאותו כל היום ההוא וכל הלילה, וכל זה לחזק התפעלותו מהמדמה ולשוטטות מחשבתו בדבר ההוא אשר היה נוגע אל לבו כל כך עד שחל עליו רוח נבואי, וזהו רוח אלקים הנזכר, **עד שאמרו הרואים הגם שאול בנביאים? רוצה לומר שהגיע למעלת הנבואה הגמורה כנביאים היושבים שם בניות**, ובהיותו שאול מתבודד ומתנבא בביטול החושים, ברח דוד משם והיה לו מקום זמן להמלט, וילך אל יהונתן להגיד לו כל זה אשר לא היה יודע בו :